

میر عبدالواحد سادات

بزرگترین مانع در راه صلح واقعی ، ثبات و ترقی :

تصور عام این است که جنگ مانع اصلی حل و فصل مصایب افغانستان است ، اما جنگ معلول سلسله عوامل داخلی ، منطوقی و جهانی است و در بعد داخلی فساد گسترده و فساد سالاران عامل اصلی تداوم جنگ و مصیبت مردم مظلوم ما میباشند .

به بیان مشخص تر :

همین اقلیت منفور تاجران دین (دین فروشان) ، دکانداران قوم (قوم فروشان) ، تیکه داران " جهاد " و جلابان سیاسی که مجموع سی میلیون را گروگان گرفته اند ، بزرگترین مانع در راه صلح واقعی ، ثبات و ترقی افغانستان میباشند .

در هجده سال اخیر همین اقلیت منفور به عوض دولت ملی مقتدر و سیادت قانون ، شرکت سهامی را ایجاد و کلیپتوکراسی را حاکم ساخته اند و اکنون با دسایس و لطایف الحیل بخاطر تداوم این شرکت سهامی تا تن دادن به طرح عمران خان بخاطر حکومت موقت و تقسیم افغانستان بساحات نفوذ و ... تلاش مینمایند .

این اقلیت منفور به حق حاکمیت ملی که بطور انحصاری و طبق موازین حقوق بین المللی و قانون اساسی ب مردم تعلق دارد ، باور ندارند و به عوض حقوق شهروندی به نوعی سیستم ارباب رعیتی تمکین مینمایند تا نقش " قیم " را بر خلق خدا بخاطر تداوم سیطره زور و زرشان اعمال نمایند .

پاشنه اشیل افغانستان :

فقدان دولت ملی مقتدر قانون محور و عدالت گستر میباشند و چنین دولتی هیچگاهی بوجود نخواهد آمد تا حاکمیت قانون در کشور برقرار نگردد .

بدینرو حلال بسیاری از مشکلات و مصایب افغانستان وابسته به این تصمیم تاریخی مردم است تا در يك " حی الفلاح " تاریخی به این اقلیت تا چند صد تن ، شجاعانه نه بگویند و از حق افغانستان بخاطر گذار بشاهراه صلح ، ثبات و ترقی دفاع نمایند .

مردم شجاع ، جوانان آینده ساز و زنان را که در شرایط دشوار با شرکت در انتخابات به امارت " اسلامی " (اسارت اسلامی) نه میگویند ، بارهایی از شر این اقلیت منفور دروازه صلح و آرامی را خواهند گشود .

پاسداری از " انقلاب امید " انگیزه تحریر این سطور میباشند و تا باد چنین بادا !

با حرمت